

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 11205-11-24
בג"ץ 11722-11-24
בג"ץ 13301-11-24
בג"ץ 13454-11-24
בג"ץ 15091-11-24

לפני:

כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופטת יעל וילנר
כבוד השופטת רות רונן

- העותרת בבג"צ 11205-11-24 : משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע"ר)
- העותרת בבג"צ 13301-11-24 : אומ"ץ – אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי (ע"ר)
- העותרים בבג"צ 11722-11-24 : 1. התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
2. פורום חומת מגן לישראל
- העותרים בבג"צ 13454-11-24 : 1. אילת שושנה גלעד
2. רחל אלה בורד עדן
3. ניב עדן
4. גיל בן יליד
5. דן שוחט
6. נירה עצמון
7. שירה שקד חמי
8. רון חמי
9. יונתן יצחק זמן
- העותרות בבג"צ 15091-11-24 : 1. עינב צנגאוקר
2. הדס קלדרון
3. מרב סבירסקי
4. אילה מצגר
5. כרמית פלטי קציר
6. יפעת קלדרון

נגד

- המשיבים 1-4 בבג"צ : 1. ראש הממשלה – מר בנימין נתניהו
2. ממשלת ישראל ; 11722-11-24 ; 11205-11-24
3. היועצת המשפטית לממשלה הגב' גלי בהרב-מיארה ; 13301-11-24
- המשיב 5 בבג"צ 11722-11-24 ;
המשיב 3 בבג"צ 13454-11-24 : שר החוץ – מר ישראל כ"ץ
- המשיבים בבג"צ 1509-11-24 : 1. ראש הממשלה – מר בנימין נתניהו
2. שר הביטחון מר יואב גלנט

3. שר החוץ מר ישראל כ"ץ
4 היועצת המשפטית לממשלה הגב' גלי בהרב-
מיארה

עתירות למתן צווים על תנאי וצויי ביניים

בשם העותרים בבג"צ : 11205-11-24	עו"ד יובל יועז ; עו"ד אוהד שפק ; עו"ד רינה ענתי
בשם העותרים בבג"צ : 11722-11-24	עו"ד ד"ר אליעד שרגא ; עו"ד תומר נאווה ; עו"ד רותם בבלי-דביר
בשם העותרים בבג"צ : 13301-11-24	עו"ד יצחק מינא
בשם העותרים בבג"צ : 13454-11-24	עו"ד שחר הררי ; עו"ד עודד פלג
בשם העותרים בבג"צ -15091 : 11-24	עו"ד דפנה הולץ-לכנר ; עו"ד קמילה אביגייל מיכמן
בשם המשיבים 1-3 בבג"צ 11205-11-24 ובבג"צ : 11722-11-24	עו"ד ענר הלמן ; עו"ד עמרי אפשטיין ; עו"ד אופיר גבעתי

פסק-דין

השופטת יעל וילנר:

1. בעתירות שלפנינו מבקשים העותרים כי נורה על בטלותה של החלטת ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו, מיום 5.11.2024, להעביר מכהונה את שר הביטחון, חבר הכנסת יואב גלנט (להלן: שר הביטחון או השר). בד בבד עם הגשת העתירות הוגשו גם בקשות למתן צווי ביניים להשהיית החלטת ראש הממשלה עד להכרעה בעתירות.

הרקע לעתירות

2. ביום 5.11.2024, הודיע ראש הממשלה לחברי הממשלה על כוונתו להעביר את שר הביטחון מכהונתו; ולאחר מכן, בשעה 19:57, מסר ראש הממשלה לשר הביטחון הודעה בדבר החלטתו להעבירו מכהונה, מכוח סמכותו לפי סעיף 22(ב) לחוק-יסוד: הממשלה (להלן גם: חוק היסוד). בהודעה צוין כי כהונתו של השר תיפסק תוך 48 שעות

ממועד מסירתה, קרי, בערב יום 7.11.2024 (בהתאם להוראת סעיף 22(ב) לחוק היסוד). עוד פורסם כי בכונת ראש הממשלה למנות לתפקיד את חבר הכנסת ישראל כ"ץ, אשר מכהן כשר החוץ. בהמשך לכך, כפי שצוטט בעתירות, פורסמה בתקשורת הודעה מטעם לשכת ראש הממשלה, שבה צוין כדלקמן:

"ראש הממשלה בנימין נתניהו:
המחויבות העליונה שלי כראש ממשלת ישראל היא לשמור על ביטחון ישראל ולהביא אותנו לניצחון מוחלט. בעיצומה של מלחמה, יותר מתמיד, נדרש אמון מלא בין ראש הממשלה לשר הביטחון.

לצד, אף שבחודשים הראשונים של המערכה היה אמון כזה והייתה עבודה מאוד פורייה, במהלך החודשים האחרונים האמון הזה נסדק ביני לבין שר הביטחון. ביני לבין גלנט התגלו פערים משמעותיים בניהול המערכה, והפערים הללו לוו בהצהרות ובפעולות שמנוגדות להחלטות הממשלה ולהחלטות הקבינט.

עשיתי ניסיונות רבים לגשר על הפערים הללו, אבל הם הלכו והתרחבו. הם הגיעו גם לידיעת הציבור בדרך לא מקובלת, וגרוע מזה, הם הגיעו לידיעת האויב – האויבים שלנו ראו נחת מזה והפיקו מזה הרבה תועלת.

דעות שונות בוויכוחים פתוחים, כל אחד יודע, מי שמכיר אותי – זאת הדרך שלי לנהל את הדיונים ואת ההערכות וההחלטות. כולם יודעים את זה. אבל משבר האמון שהלך ונפער ביני לבין שר הביטחון הפך לנחלת הכלל, והמשבר הזה אינו מאפשר המשך תקין של ניהול המערכה [...]"

3. באותו ערב, מסר שר הביטחון הצהרה לתקשורת, שצוטטה בעתירות, שבה נאמר כי החלטת ראש הממשלה נובעת מקיומה של מחלוקת ביניהם בשלושה עניינים עיקריים: עמדתו בעניין גיוס תלמידי הישיבות לצה"ל; מתווה השבת החטופים המוחזקים על ידי ארגון הטרור חמאס; והקמת ועדת חקירה ממלכתית.

4. בערב יום 6.11.2024 התקבלה החלטת ממשלה, בהתאם לסעיף 31(א) לחוק יסוד: הממשלה, שלפיה הוחלט למנות את השר ישראל כ"ץ לתפקיד שר הביטחון במקום השר יואב גלנט (ראו: החלטה 2365 של הממשלה ה-37 "צירוף שר, קביעת שר נוסף במשרד האוצר ושינוי בחלוקת התפקידים בין השרים" (6.11.2024)).

5. ביום 6.11.2024 הוגשו העתיירות דנן ובצידן בקשות לצו ביניים. תחילה, הוגשו העתיירות בבג"ץ 11205-11-24 ובג"ץ 11722-11-24, במסגרתן הורתי למשיבים להשיב לבקשות לצו ביניים. לאחר מתן החלטתי זו, הוגשו שלוש עתיירות נוספות שכוונו אף הן להחלטת ראש הממשלה האמורה.

טענות העותרים

6. העותרת בבג"ץ 11205-11-24, משמר הדמוקרטיה הישראלית, טוענת, בעיקרם של דברים, כי החלטתו של ראש הממשלה לוקה בחוסר סבירות קיצוני. לשיטתה, הגם ששיקול הדעת הנתון לראש הממשלה מכוח סעיף 22(ב) לחוק היסוד הוא נרחב, והגם שבמסגרת הפעלתו ניתן לשקול שיקולים פוליטיים, בנסיבות העניין ההחלטה מושא העתירה לא יכולה לעמוד. זאת, מאחר שלא ניתן משקל מספק לשיקול שעניינו יציבות הפיקוד והנהגת מערכת הביטחון בתקופה של מלחמה מתמשכת במספר רב של חזיתות; וכן לצורך בניסיון בתחום הביטחון לשם כהונה בתפקיד שר הביטחון. העותרת מוסיפה וטוענת כי בנסיבות של מלחמה מתמשכת, יש להחיל על פעולות הממשלה את החובה לנהוג "בריסון ובאיפוק", כפי שזו חלה על ממשלות מעבר. בהקשר זה, נטען כי רק בהתקיימן של נסיבות נדירות שמשמעותן היא אי-יכולת של שר הביטחון להמשיך ולכהן בתפקידו – יש להורות על העברתו מתפקידו בעת מלחמה.

7. העותרים בבג"ץ 11722-11-24, התנועה למען איכות השלטון בישראל ופורום חומת מגן לישראל, טוענים אף הם כי החלטת ראש הממשלה לוקה בחוסר סבירות קיצוני. העותרים מדגישים כי החלפת שר ביטחון במהלך המלחמה תפגע קשות בניהולה, ובהתאם תוביל לפגיעה בביטחון המדינה, בין היתר, בשל ניסיונו הרב של השר לעומת מחליפו המיועד. לטענת העותרים, ביסודה של ההחלטה עומדים שיקולים פוליטיים זרים, אשר נועדו לשמר את יציבות הקואליציה הקיימת. לטענתם, השיקולים העומדים ברקע ההחלטה עניינם בהתנגדות שר הביטחון להצעות חקיקה בדבר מתווה גיוסם של תלמידי הישיבות, וכן בתמיכתו של השר בהקמת ועדת חקירה ממלכתית. נוסף על כך, העותרים טוענים כי ההחלטה תפגע באמון הציבור בממשלה; וכי ראש הממשלה מצוי בניגוד עניינים נוכח ההליך הפלילי שמתנהל נגדו.

8. כאמור, לאחר הגשתן של העתירות הנ"ל הוגשו עתירות נוספות. העתירה בבג"ץ 15091-11-24 הוגשה על ידי קרובות משפחה של חטופים וחטופות, ובגדרה הדגישו העותרות כי לשיטתן היה מקום ליתן משקל מכריע לשיקול בדבר הימצאותה של ישראל במלחמה רב-זירתית במשך תקופה של למעלה משנה, ולניסיונו ולכישוריו של שר הביטחון בניהול המערכה. עוד נטען, כי ההחלטה נועדה לקידום אינטרסים פוליטיים צרים של ראש הממשלה, ולא לקידומו של האינטרס הציבורי. לטענתן, החלטת ראש הממשלה הופכת אותו למקבל ההחלטות היחיד לעניין ניהול המלחמה.

9. העתירה בבג"ץ 13301-11-24 הוגשה על ידי תנועת אומ"ץ – אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי, ובה נטען, בין היתר, כי בניגוד להצהרתו של ראש הממשלה, החלטה בדבר העברת שר הביטחון מתפקידו היא החלטה שרירותית שנבעה משיקולים זרים, וכי כתוצאה מהחלטה זו יגרם נזק בלתי-הפיך למדינת ישראל.

10. העתירה בבג"ץ 13454-11-24 הוגשה בידי שורה של אזרחים, וגם בה נטען, בכללם של דברים, כי ההחלטה לוקה בחוסר סבירות קיצוני, בפרט מאחר שהחלטת ראש הממשלה לא נומקה כראוי, ויסודה בשיקולים פוליטיים זרים.

11. יוער כי לצד עתירות אלה, הוגשה גם בקשה להצטרף לעתירות כ"דיד בית משפט", מטעם שורה של חברי מפלגת "הליכוד". המבקשים טוענים, בין השאר, כי יש לדחות את העתירות על הסף בהעדר זכות עמידה. עוד נטען, כי התנהלותו של שר הביטחון פגעה בעבודת הממשלה בעיצומה של מלחמה, וכי קריאות להעברת שר הביטחון מתפקידו נשמעו מקרב חברי ממשלה נוספים. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, כפי שיפורט להלן, לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה.

12. לעמדת משיבי המדינה (המשיבים 1-3 בבג"ץ 11205-11-24), כפי שהובעה במסגרת תשובתם לבקשות לצו ביניים (להלן: תשובת המדינה) – בהתאם לאמות המידה שנקבעו בפסיקה, ומשלא הוצגה תשתית ראייתית לפעולה שמנוגדת לדין, אין עילה להתערבות בהחלטת ראש הממשלה. כנטען, בנסיבות אלה, יש לדחות גם את הבקשות לצו ביניים שהוגשו במסגרת העתירות. המשיבים הדגישו את שיקול הדעת הרחב עד-מאוד של ראש הממשלה בהפעלת סמכותו לפי סעיף 22(ב) לחוק היסוד. עוד צוין, כי לעמדת ראש הממשלה משבר האמון שבינו לבין שר הביטחון והפערים המשמעותיים שהתגלו בין עמדותיהם בסוגיות שונות, לרבות בסוגיות מדיניות וביטחוניות שהן בליבת ניהול המלחמה – מונעים מהממשלה לתפקד כראוי. לעמדת משיבי המדינה, שיקולים

אלה מצויים בליבת עבודת הממשלה ועל כן רשאי היה ראש הממשלה לשקול אותם בגדרי שיקול הדעת הנתון לו.

13. שר הביטחון (המשיב 4 בבג"ץ 11205-11-24) לא השיב לבקשה לצו ביניים; וכך גם השר ישראל כ"ץ (המשיב מס' 5 בבג"ץ 11722-11-24).

דיון והכרעה

14. כפי שיפורט להלן, אני סבורה כי אין בענייננו מקום להתערבות שיפוטית בהחלטת ראש הממשלה להורות על העברה מתפקיד של שר הביטחון – ועל כן, דין העתירות להידחות.

15. סמכותו של ראש הממשלה להעביר שר מכהונתו מעוגנת בסעיף 22(ב) לחוק-יסוד: הממשלה, שזו לשונו:

22 (ב) ראש הממשלה רשאי, לאחר שהודיע לממשלה על כוונתו לעשות כן, להעביר שר מכהונתו; כהונתו של שר נפסקת כעבור 48 שעות לאחר שכתב ההעברה מכהונה נמסר לידיו, זולת אם חזר בו ראש הממשלה קודם לכן; הסתיימה התקופה האמורה ביום מנוחה, יידחה סיומה ליום שלאחר מכן שאינו יום מנוחה, והכול כפי שייקבע בחוק.

הפסקת
כהונתו של
שר

סעיף זה מבטא את מעמדו המיוחד של ראש הממשלה כמי שעומד בראש הרשות המבצעת – וכמי שאמון, בין היתר, על עיצוב הֶרְפָּכָה של הממשלה ועל חלוקת התפקידים בה (ראו: בג"ץ 5261/04 פוקס נ' ראש-ממשלת ישראל, אריאל שרון, פ"ד נט(2) 461, 446 (2004)). מעמדו הרם של ראש הממשלה בא לידי ביטוי גם בהוראת סעיף 4 לחוק היסוד, אשר קובעת כי: "[...] שר אחראי בפני ראש הממשלה לתפקידים שעליהם ממונה השר". בהתאם לסעיף זה, השרים נושאים באחריות ישירה בפני ראש הממשלה על התפקידים שעליהם הם ממונים.

16. פרשנותו של סעיף 22(ב) לחוק היסוד נדונה בפירוט בעניין פוקס. בפרשה זו הודגש כי סעיף זה נועד, מצד אחד, להבטיח את יכולתו של ראש הממשלה לנהל ולנווט את עבודת הממשלה באופן תקין ויעיל; ומצד שני, להגן על מעמדם של השרים חברי

הממשלה. בתוך כך, הודגש כי "הממשלה ושריה אינם טפלים לראש-הממשלה" וכי "הרשות המבצעת של המדינה היא הממשלה, לא ראש-הממשלה" (שם, בעמ' 466). לאורך השנים, הודגש בפסיקתנו כי שיקול דעתו של ראש הממשלה בהפעלת סמכותו לפי סעיף 22(ב) לחוק היסוד הוא רחב מאוד, וכולל מגוון רב של שיקולים. זאת, לנוכח אופייה המיוחד של הסמכות, אשר מבטאת את מעמדו הייחודי של ראש הממשלה בנוגע להרכב הממשלה, כמו גם בשל אופייה הפוליטי של הממשלה. בפרט, הובהר כי בעת הפעלת סמכות זו ראש הממשלה רשאי לשיקול שיקולים פוליטיים, ובהם גם את השיקול בדבר שימור הקואליציה. כפי שצוין באחת הפרשות: "כנושא הכרוך בחיים הפרלמנטריים-פוליטיים, אין לשלול התחשבות מידתית בשיקולים הקשורים בנסיבות פוליטיות" (בג"ץ 5853/07 אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה, אהוד אולמרט, פ"ד סב(3) 445, 473-477 (2007); כן ראו בג"ץ 3059/15 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל, פס' 22 (10.11.2015) (להלן: עניין התנועה לאיכות השלטון); עניין פוקס, בעמ' 465; בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, פ"ד נז(6) 817, 939 (2003) (להלן: בג"ץ 1993/03); בג"ץ 4287/93 אמיתי - אזרחים למען מינהל תקין וטוהר המידות נ' יצחק רבין, ראש ממשלת ישראל, פ"ד מז(5) 441, 463 (1993)).

17. בהתאמה לכך, נקבע כי אמת המידה לביקורת שיפוטית על החלטת ראש הממשלה בדבר העברת שר מתפקיד היא מצומצמת למדי, ומוגבלת למקרים שבהם החלטתו של ראש הממשלה להפעיל את סמכותו להעביר שר מכהונתו תהיה בלתי סבירה באופן קיצוני. שכן, כידוע, "כרוחב הסמכות כן רוחבו של מיתחם הסבירות" (בג"ץ 1993/03, בעמ' 916; ההדגשה הוספה).

כפי שציינתי בפרשה אחרת:

"לגישתי, הביקורת השיפוטית במישור שיקול הדעת שהופעל בהחלטה על מינוי לתפקיד ציבורי, צריכה, ככלל, להיות מרוסנת, ולהיעשות 'בזהירות רבה, פְּשׁוּם שְׁכָּל ובענווה' [...] זאת, ביתר שאת, בכל הנוגע להחלטות ראש הממשלה שעניינן מינוי שרים והפסקת כהונתם, אשר קשורות בקשר הדוק לשיקולים פרלמנטריים ופוליטיים" (בג"ץ 8948/22 שיינפלד נ' הכנסת, פס' 6 לפסק דיני וההפניות שם (18.1.2023), ההדגשה הוספה; וכך ראו: עניין התנועה לאיכות השלטון, בפס' 23; עניין פוקס, בעמ' 463).

18. לעניין אמת המידה להפעלת שיקול הדעת של ראש הממשלה נקבע כי:

”ראש-הממשלה מוסמך להעביר שר מכהונתו רק אם ראש-הממשלה משוכנע כי יש בכך כדי לקדם את יכולת הממשלה לתפקד כראוי כרשות המבצעת של המדינה ולהגשים את יעדי המדיניות הניצבים בפניה” (שם, בעמ’ 464).

בהתאם לאמת מידה זו, בעת הפעלת סמכותו על ראש הממשלה להציג נימוק ענייני שיש בו כדי לקדם את יכולתה של הממשלה לתפקד כראוי.

בהמשך לכך, הוסיף והטעים הנשיא א’ ברק בעניין פוקס כי:

”מטבע הדברים הוא כי קשת המקרים שבהם יהיה ראש-הממשלה רשאי להשתכנע כי בהעברתו של שר מכהונתו יש כדי לקדם את יכולת הממשלה לתפקד כראוי כרשות המבצעת של המדינה ולהגשים את יעדי המדיניות הניצבים בפניה, היא רחבה מאוד. כך בייחוד נוכח העובדה כי מדובר, בסופו של יום, בכלי שהופקד בידי ראש-הממשלה כדי שיוכל לנווט את ספינת הממשלה לחוף מבטחים תוך שמירה על לכידותה ועל יכולתה לעמוד ביעדים ובאתגרים השונים המונחים לפתחה. רוחב זה של קשת המקרים כמו גם תכלית זו של מתן שיקול-הדעת דווקא בידי ראש-הממשלה משליכים על היקפו של שיקול-הדעת המסור בידי. זהו שיקול-דעת רחב ביותר [...] ”רחב עד-מאד” (בלשונו של השופט ריבלין [...]). [...] הביקורת השיפוטית היא צרה באופייה בשל הקשת הרחבה של שיקולים שראש-הממשלה רשאי להביא בחשבון במסגרת שיקול-הדעת המסור לו בהחלטה על העברה מכהונה” (שם, בעמ’ 470; ההדגשה הוספה).

19. אם כן, נקודת המוצא לביקורת השיפוטית בכגון דא היא שיקול דעתו הרחב של ראש הממשלה, אשר במסגרתו רשאי הוא לשקול מגוון רב של שיקולים, לרבות שיקולים פוליטיים, כאשר יציבותה של הממשלה אף היא שיקול רלוונטי לעניין זה. כפועל יוצא מכך, מתחם הביקורת השיפוטית על החלטות מסוג זה – הוא מצומצם.

לצד זאת, יש לזכור כי שיקול דעתו של ראש הממשלה אינו בלתי-מוגבל, ו”ישנם מצבים שבהם אין הוא רשאי לעשות שימוש בסמכות הנתונה לו” (עניין פוקס, בעמ’ 470). כאמור, הפעלת סמכותו כפופה, בין היתר, לכך שיציג נימוק ענייני שיש בו כדי לקדם את פועלה של הממשלה.

20. על רקע הלכות אלו, שומה עלינו לבחון את המקרה שלפנינו.

הנימוקים שהוצגו על-ידי ראש הממשלה להחלטתו טמונים ב"משבר אמן מתמשך בינו לבין שר הביטחון [...] ולאחר שהתגלעו פערים משמעותיים בין עמדות ראש הממשלה לבין עמדות שר הביטחון בסוגיות שונות, לרבות בסוגיות מדיניות וביטחוניות שהן בליבת ניהול המלחמה, אשר לדעת ראש הממשלה, מונעים מהממשלה לתפקד כראוי" (תשובת המדינה, בפס' 11; ההדגשה הוספה). מדובר אפוא בשיקולים רלוונטיים, אשר דומה כי הם אכן משליכים – כנדרש – על תפקודה התקין של הממשלה. ודוק: כאשר מדובר בסמכותו של ראש הממשלה להעביר מכהונה שר בממשלתו, השאיפה לגבש ולקדם מדיניות ממשלתית מוסכמת, ולהתגבר על חילוקי דעות מהותיים, היא שיקול רלוונטי לעניין הפעלת הסמכות שבסעיף 22(ב). שכן, "הסמכות החוקתית למינוי שרים ולהעברתם מתפקידם מיועדת ביסודה להגשמת תכליות של מדיניות ואף של מדיניות פוליטית" (בג"ץ 1993/03, בעמ' 949).

כזכור, העותרים טוענים כי בבסיס ההחלטה עמדו שיקולים פוליטיים אשר נועדו לשמר את יציבות הממשלה. אולם, אפילו אם אניח כי שיקולים פוליטיים אלו נלקחו בחשבון במסגרת ההחלטה – לא יהיה בכך, כשלעצמו, כדי להצדיק התערבות שיפוטית בהחלטה. כמפורט לעיל, שיקולים מסוג זה אינם בבחינת שיקולים זרים מקום בו מבקש ראש הממשלה להפעיל את סמכותו הנדונה (ראו גם: דפנה ברק-ארז משפט מינהלי כרך ב 654).

21. אודה ולא אכחד: המקרה דנן מעורר תהיות ייחודיות, הנעוצות בעיתוי ההחלטה להעביר את השר מתפקידו במהלכה של מלחמה ממושכת. זאת, שכן מטבע הדברים, שר הביטחון נושא בתפקיד חשוב ומרכזי בניהול המלחמה שמתנהלת מזה למעלה משנה, במסגרתו, הוא הממונה מטעם הממשלה על הצבא (סעיף 2(ב) לחוק-יסוד: הצבא). בנסיבות אלו, טוענים העותרים כי החלפת שר הביטחון תשפיע על תפקודה של הממשלה בניהול המערכה, ותפגע בביטחון המדינה. אולם, בשים לב למכלול השיקולים, חרף עיתוי קבלת ההחלטה, ובהתחשב באמת המידה המצמצמת עד-מאוד להתערבות בהחלטה להעביר שר מתפקידו, העותרים לא הרימו את הנטל ולא הוכיחו כנדרש כי ענייננו בא בגדר המקרים החריגים העולים כדי חוסר סבירות קיצוני, שבהם יתערב בית המשפט בהחלטת ראש הממשלה להעביר מתפקידו שר בממשלתו.

22. אף לא מצאתי כי יש ביתר הטענות שהועלו בעתירות – ובפרט בטענה כי ראש הממשלה מצוי בניגוד עניינים או כי ההחלטה תפגע באמון הציבור בממשלה – להקים עילה להתערבות בהחלטת ראש הממשלה.

23. משאלה הם פני הדברים, דין העתירות להידחות בהיעדר עילה להתערבות בהחלטת ראש הממשלה.

24. טרם חתימה, נבקש לפנות לעותרות, קרובות המשפחה של חטופים וחטופות, ולהביע תקוותנו לחזרתם של יקיריהן בשלום בריאים ושלמים במהרה; כן נבקש להביע את תנחומנו למשפחות החטופים הנרצחים שאיבדו את היקר להם מכל.

העתירות נדחות אפוא בזאת.

אין צו להוצאות.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ה (07 נובמבר 2024).

רות רונן
שופטת

יעל וילנר
שופטת

יוסף אלרון
שופט